

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **F.P.**
bytem [REDACTED]
zastoupen advokátkou Mgr. Kateřinou Sigmundovou
sídlem Jiráskova 614, Česká Lípa

proti

žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2017, č. j. SPU 351633/2017

takto:

- I. Rozhodnutí Pozemkového úřadu ze dne 14. 8. 2017, č. j. SPU 351633/2017, **se zrušuje** pro vady řízení a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupkyně Mgr. Kateřiny Sigmundové, advokátky, náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím ze dne 3. 3. 2017, č. j. SPU 564264/2016/Pob/Va, Státní pozemkový

úřad, Krajský pozemkový úřad pro Liberecký kraj, pobočka Česká Lípa (dále jen „pozemkový úřad“) schválil podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“), návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Dubá, zpracovaný společností Ing. H.K. pod číslem zakázky č. ■■■. Pozemkový úřad uvedl, že plán společných zařízení byl se sborem zástupců postupně projednáván dne 20. 7. 2011 a 1. 9. 2011 a dne 13. 10. 2011 byl sborem zástupců schválen a dne 24. 11. 2011 odsouhlasen zastupitelstvem města ■■■ usnesením č. ■■■. Při zpracování návrhu nového uspořádání pozemků byl schválený plán společných zařízení respektován. Nové uspořádání pozemků bylo s vlastníky projednáno ve dnech 6. – 7. 9. 2012 a 17. 10. 2012, poté i 15. 1. 2013 a 19. 2. 2013, kdy žalobce opakovaně nesouhlasil s přepracovaným návrhem uspořádání pozemků z důvodu umístění navržených cest a biokoridorů. Oznámení o vystavení zpracovaného návrhu komplexních pozemkových úprav bylo vyvěšeno ve dnech 17. 4. – 20. 5. 2013. Námitky proti vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav podal žalobce z důvodu umístění navržených cest a biokoridorů, námitkám nebylo vyhověno, protože plán společných zařízení byl schválen sborem zástupců. V konečné fázi s návrhem komplexních pozemkových úprav nesouhlasil žalobce, výměra pozemků v jeho vlastnictví představovala 17,5 % z celkové výměry upravovaného území, souhlasné stanovisko s návrhem vyjádřili vlastníci 82,5 % výměry. Dále pozemkový úřad konstatoval, že odstranil nedostatky, které mu byly vytknuty rozhodnutím odvolacího orgánu v rozhodnutí ze dne 11. 8. 2015. Plán společných zařízení byl doplněn o technické parametry a předložen ke kontrole do regionální dokumentační komise, která ho v září 2016 projednala a schválila. Byly doplněny souhlasy vlastníků, konaly se kontrolní dny 8. 3. a 28. 6. 2016, při kterých byli členové sboru zástupců seznámeni se situací komplexních pozemkových úprav, bylo dohodnuto, že pokud bude návrh komplexních pozemkových úprav schválen, přednostně budou realizovány navržené cesty ■■■, ■■■ a ■■■, které byly budovány jen se souhlasem vlastníků a bezplatně převedeny do vlastnictví města ■■■. K výhradám žalobce pozemkový úřad uvedl, že požadavku na zrušení cest vedoucích přes jeho pozemky a biokoridorů není možné vyhovět. Plán společných zařízení byl projednáván a upravován podle požadavků sboru zástupců, kdy byl dne 13. 10. 2011 opatřen podpisy všech pěti členů na grafické části podepsán a dne 24. 11. 2011 schválen zastupitelstvem města ■■■. Průběh prvků územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) byl v podrobnostech vymezen v roce 2009 v plánu ÚSES CHKO Kokořínsko I., který byl do návrhu komplexních pozemkových úprav převzatý jako závazný podklad. Biokoridory byly vymezeny pro město ■■■, neboť s možností navržení do jeho vlastnictví žalobce nesouhlasil. Dále se pozemkový úřad vyjadřoval k cestám ■■■, ■■■ a ■■■, uvedl, že navržené cesty jsou nutné k zpřístupnění pozemků dalších vlastníků.

2. Žalobcovo odvolání zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 14. 8. 2017, č. j. SPU 351633/2017. Žalovaný konstatoval, že návrhu nového uspořádání pozemků předcházelo zpracování plánu společných zařízení, který posoudil sbor zástupců dne 13. 10. 2011 podle § 9 odst. 9

tehdy platného zákona o pozemkových úpravách. Žalobce vyjádřil i během jednání sboru zástupců nesouhlas s umístěním cest i s plánem ÚSES krajiny, ale všichni členové sboru včetně žalobce potvrdili plán společných zařízení svými podpisy, plán společných zařízení byl schválen zastupitelstvem města Dubá dne 24. 11. 2011. Plán společných zařízení byl doplněn o technické parametry, a protože do něj nebyly zapracovány žádné zásadní změny, nebyl znovu schvalován zastupitelstvem města a sbor zástupců byl s aktualizovaným plánem společných zařízení prokazatelně seznámen dne 8. 3. a 23. 6. 2016 v souladu s § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách. Za účelem zvýšení kvality, zejména technického řešení pozemkových úprav, byly zřízeny regionální dokumentační komise, plán společných zařízení byl předložen Regionální dokumentační komisi pro Královohradecký, Pardubický a Liberecký kraj, která shledala dílčí závady a nedostatky, které byly projednány, a zpracovatel připomínky v plánu společných zařízení zohlednil. Podle žalovaného byl návrh komplexních pozemkových úprav průběžně zpracovatelem projednáván s vlastníky, souhlas všech vlastníků s řešením pozemků byl opatřen v souladu s § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách. K odvolacím námitkám žalobce žalovaný odkázal na předchozí vyjádření k plánu společných zařízení a uvedl, že zákon nepožaduje jednomyslné odsouhlasení plánu společných zařízení. Zdůraznil, že plán společných zařízení byl se sborem zástupců projednáván ve dnech 20. 7. a 1. 9. 2011 a dne 13. 10. 2011 byl sborem zástupců schválen, což bylo stvrzeno podpisy všech pěti členů sboru zástupců, včetně žalobce, na grafické části plánu. Navržené pozemky č. ■■■ (cesta ■■■), č. ■■■ (cesta ■■■) a č. ■■■ (cesta ■■■) jsou součástí cestní sítě v plánu společných zařízení, s čímž byl žalobce seznámen a plán společných zařízení potvrdil svým podpisem jako člen sboru zástupců. Také podle žalovaného nebyly tyto cesty zřízeny zbytečně a neúčelně, návrhem nového uspořádání pozemků nedošlo k poškození žalobce, kromě zpřístupnění pozemků plní cesty i funkci protierozní, vodohospodářskou a krajinnotvornou. Žalovaný odůvodnil, jak byly cesty koncipovány a k zpřístupnění jakých přilehlých zemědělských pozemků slouží. K nesouhlasu žalobce s umístěním biokoridorů žalovaný konstatoval, že průběh prvků ÚSES byl vymezen v roce 2009 v plánu ÚSES CHKO Kokořínsko I., který byl do komplexních pozemkových úprav převzat jako závazný odklad. Podle žalovaného byly návrhem nového uspořádání pozemků naplněny cíle pozemkových úprav podle § 2 zákona o pozemkových úpravách, předložený návrh odsouhlasili vlastníci 82,5 % výměry pozemků, které byly řešeny, přičemž podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách je nutný souhlas vlastníků alespoň $\frac{3}{4}$ výměry pozemků.

II. Žaloba

3. V žalobě podané v zákonné lhůtě žalobce uvedl, že je legitimován k podání žaloby, neboť napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav v k. ú. ■■■, kdy žalobce je vlastníkem pozemků zapsaných v k. ú. ■■■ na LV č. ■■■ a byl účastníkem řízení o pozemkových úpravách.

4. V prvním žalobním bodu žalobce namítal, že pozemkový úřad nepostupoval v souladu s § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách, neboť plán společných zařízení po provedení dalších prokazatelných změn, se kterými byl seznámen sbor zástupců na jednání dne 8. 3. a 23. 6. 2016, nepředložil ke schválení zastupitelstvu města XX. Žalobce odkázal na závěry předchozího zrušujícího rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2015, v němž žalovaný uvedl, že v plánu společných zařízení musely být provedeny úpravy i poté, co byl odsouhlasen zastupitelstvem města Dubá dne 24. 11. 2011, a vyjádřil přesvědčení, že v takovém případě měl být plán společných zařízení znovu projednán a odsouhlasen zastupitelstvem. S předchozím pokynem se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal jen tak, že jelikož do plánu společných zařízení nebyly zpracovány žádné zásadní změny, nebyl znovu schvalován zastupitelstvem města. Žalovaný tak zaujal překvapivě protichůdné stanovisko, podle kterého není nutno změněný plán společných zařízení předkládat znovu ke schválení zastupitelstvu obce, protože do něj nebyly zpracovány žádné zásadní změny. Podle žalobce je tento názor v rozporu s § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách.
5. Porušení § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách žalobce spatřoval i v tom, že plán společných zařízení nebyl jednomyslně odsouhlasen sborem zástupců. Žalobce i na jednání v roce 2016 nesouhlasil s umístěním některých navržených cest a biokoridorů, pouhé předložení plánu společných zařízení sboru zástupců nepostačuje, je třeba jeho jednomyslného odsouhlasení.
6. Dále žalobce namítal porušení § 9 odst. 20 zákona o pozemkových úpravách, neboť se ve spise nenachází odsouhlasený návrh nového uspořádání pozemků. Žalobce přitom při osobním jednání se zpracovatelem dne 5. 8. 2014 předal písemné námítky obsahující nesouhlas s novým uspořádáním pozemků, to samé zopakoval dopisem ze dne 17. 10. 2014.
7. V dalším žalobním bodu vyjádřil žalobce nesouhlas s nově navrženými cestami na pozemcích č. ■■■, ■■■ a ■■■. Uvedl, že cesty jsou zbytečné, protože jsou v oblasti, kde je žalobce vlastníkem sousedních pozemků nebo jejich nájemcem s předkupním právem. Tvrzení žalovaného, že navrhované cesty člení rozsáhlé půdní celky, neodpovídá poměrům v terénu. Vedlejší polní cesta ■■■ přes pozemek č. ■■■ je navržena na místech, kde žádná polní cesta nikdy nevedla, nespojuje ani jako jediná možná pozemky církve a státu. Pokud jde o polní cestu ■■■ na pozemku č. ■■■ a ■■■ na č. ■■■, nejde o jediné přístupové k pozemkům města ■■■, církve a pozemkům státu, cesty neplní žádnou z uváděných funkcí. Žalobce nesouhlasil s umístěním biokoridorů na pozemcích č. 4534, ■■■, ■■■ a ■■■, neboť jejich umístěním mezi silnici a jím obdělávaná pole dojde ke zhoršení přístupu k provádění zemědělských prací stroji a mechanismy.
8. Žalobce uzavřel tím, že návrh komplexních pozemkových úprav nevyhovuje z uvedených důvodů § 2 zákonu o pozemkových úpravách, čímž došlo k porušení §

2 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil, zrušil případně i prvostupňové rozhodnutí, a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobní námitky v podstatě odpovídají odvolacím a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

IV. Zjištění ze správního spisu

10. Pozemkový úřad zahájil řízení o komplexních pozemkových úpravách na základě žádosti Pozemkového fondu ČR a žádosti žalobce. Zahájení řízení o komplexních pozemkových úpravách bylo oznámeno veřejnou vyhláškou ze dne 24. 3. 2009 na úředních deskách pozemkového úřadu a města [REDAKCE] a na elektronické úřední desce, o zahájení řízení byly spraveny dotčené orgány státní správy. Na úvodním jednání dne 23. 11. 2009 byli účastníci řízení seznámeni s účelem, formou a předpokládaným obvodem komplexních pozemkových úprav, způsobem oceňování pozemků a s průběhem správního řízení, byli zvoleni členové sboru zástupců vlastníků pozemku, kteří byli doplněni dvěma nevolenými členy.
11. Dne 30. 8. 2010 byla jmenována komise pro zjišťování průběhu hranic pozemků, které probíhalo ve dnech 15. – 25. 11. 2010. Soupis nároků vlastníků pozemků byl vyložen od 7. 10. 2011 po dobu 15 dnů na úřední desce Městského úřadu [REDAKCE] a pozemkového úřadu, současně byl doručen známým vlastníkům. Jednání s vlastníky za účelem odsouhlasení nárokových listů proběhlo od 13. do 14. 10. 2011, námitky k soupisu nároků nebyly tehdy ve lhůtě uplatněny.
12. Pozemkový úřad zabezpečil zpracování plánu společných zařízení. Dne 20. 7. a 1. 9. 2011 byl plán společných zařízení projednáván se sborem zástupců. Ze zápisu z jednání sboru zástupců a kontrolního dne 13. 10. 2011 vyplývá, že se sborem zástupců byl tohoto dne plán společných zařízení projednán, byly zpracovány připomínky sboru, které bylo možno zohlednit, opakovaně proběhla diskuze ohledně vymezení cesty [REDAKCE] a prvků ÚSES, sbor zástupců se s vymezeným plánem společných zařízení seznámil, pět přítomných členů včetně žalobce plán společných zařízení stvrdilo podpisem na grafické části. Usnesením zastupitelstva města [REDAKCE] č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] byl plán společných zařízení schválen.
13. Oznámením ze dne 10. 4. 2013 byl návrh komplexních pozemkových úprav oznámen na úředních deskách, zároveň obdrželi účastníci řízení pozvánku na závěrečné jednání konané dne 24. 5. 2013 a byli seznámeni s návrhem, o kterém bude rozhodnuto. Proti oznámenému návrhu komplexních úprav uplatnil ve stanovené lhůtě námitky žalobce, ve kterých vyjádřil nesouhlas s provedením

komplexních pozemkových úprav.

14. Rozhodnutím ze dne 26. 8. 2013 pozemkový úřad schválil návrh komplexních pozemkových úprav. K podaným odvolání žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 3. 2014 prvostupňové rozhodnutí zrušil. Dne 21. 5. 2014 byl proveden zápis z dalšího kontrolního dne, pozemkový úřad výzvou ze dne 18. 9. 2014 vyzval žalobce, aby se vyjádřil k soupisu nároků a soupisu pozemků. Dne 5. 8. 2014 a dne 17. 10. 2014 vyjádřil žalobce opětovně nesouhlas s plánem společných zařízení a cestami.
15. Dne 26. 1. 2015 vydal pozemkový úřad nové rozhodnutí, kterým návrh komplexních úprav schválil. Žalovaný opětovně prvostupňové rozhodnutí zrušil rozhodnutím ze dne 11. 8. 2015. V tomto zrušujícím rozhodnutí žalovaný konstatoval, že některá vyjádření organizací naznačují, že došlo k úpravám plánu společných zařízení po jeho schválení zastupitelstvem v roce 2011, což je podstatnou vadou, plán společných zařízení měl být dán znovu k projednání a odsouhlasení zastupitelstvu městu [REDACTED].
16. Pozemkový úřad v dalším řízení vytýkané vady řízení napravoval – vyžádal plnou moc, svolal kontrolní den na 8. 3. 2016, předložil doplněný plán společných zařízení o technické parametry k vyjádření dotčeným orgánům státní správy a organizacím a poté i regionální dokumentační komisi. Regionální dokumentační komise dne 15. 6. 2016 plán společných zařízení posoudila, vypracovala tabulku závad a nedostatků, které byly zpracovatelem vysvětleny, případně uvedeno, jaké opravy budou v plánu společných zařízení uvedeny. Ze zápisu o dalším kontrolním dni konaném dne 23. 6. 2016 vyplývá, že předmětem jednání bylo seznámení sboru zástupců se současným stavem komplexní pozemkové úpravy, realizace prvků z plánu společných zařízení. Bylo uvedeno, že plán společných zařízení byl předložen do regionální dokumentační komise, poté bude vypracována zpráva o uvedení do souladu s požadavky regionální dokumentační komise a následně bude aktualizace plánu společných zařízení předložena do zastupitelstva obce k odsouhlasení. Realizaci navržených polních cest [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] z plánu společných zařízení vzalo na vědomí zastupitelstvo města Dubá dne 22. 9. 2016 usnesením č. [REDACTED].
17. Rozhodnutím ze dne 3. 3. 2017 schválil pozemkový úřad návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. [REDACTED], odvolání proti němu podané žalobcem zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 14. 8. 2017.

V. Posouzením věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení předcházející jeho vydání v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu

v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.

19. Předmětem řízení je rozhodnutí správních orgánů ve věci pozemkových úprav. Řízení o pozemkových úpravách je v souladu s ustanovením § 2 zákona o pozemkových úpravách vedeno ve veřejném zájmu a podle § 6 odst. 1 až 3 zahajováno z moci úřední. Tento veřejný zájem je definován v ustanovení § 2 zákona o pozemkových úpravách, podle něhož se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, zcelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech zanikají staré pozemky a vznikají pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí a ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodního hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrální aparátu a jako závazný podklad pro územní plánování. Ve své podstatě jde o hromadnou dobrovolnou směnu vlastnických práv dotčených pozemků, ovšem jde o natolik intenzivní zásah do vlastnických práv k nemovitostem, že je při jeho realizaci je nutné uplatňovat požadavky č. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že každý vlastník nemovitostí vstupující do pozemkové úpravy, musí akceptovat nově nastolený stav, bylo-li ho dosaženo správným procesním postupem, a byly-li současně dodrženy zákonem stanovené podmínky, omezení a regulativy (srov. rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2009, č. j. 4 As 28/2007-137, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
20. Za potřebné považuje soud hned v úvodu konstatovat, že dle § 22 odst. 8 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, správní orgány v řízení o pozemkových úpravách postupovaly od 1. 1. 2013 podle zákona o pozemkových úpravách ve znění zákona č. 503/2012 Sb., neboť návrh pozemkových úprav byl vystaven po 1. 1. 2013.
21. Z hlediska uplatněných žalobních bodů považuje soud za potřebné shrnout právní úpravu schvalování plánu společných zařízení, jehož vypracování předchází návrhu nového uspořádání pozemků.
22. Podle § 9 odst. 9 zákona o pozemkových úpravách, ve znění účinném do 31. 12. 2012, plán společných zařízení posoudí sbor nebo vlastníci, není-li sbor zvolen, a schválí jej zastupitelstvo obce na veřejném zasedání.
23. Podle § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách, ve znění od 1. 1. 2013 do 30. 9. 2013, plán společných zařízení schválí sbor nebo vlastníci, není-li sbor zvolen, a zastupitelstvo obce. Tento postup platí i v případě změny již schváleného plánu

společných zařízení.

24. Podle § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách, ve znění od 1. 10. 2013, plán společných zařízení schválí zastupitelstvo obce. Pozemkový úřad před předložením plánu společných zařízení zastupitelstvu obce prokazatelně seznámí s tímto plánem sbor zástupců nebo vlastníky, není-li sbor zvolen. Tento postup platí i v případě změny již schváleného plánu společných zařízení.
25. Jednou ze základních zásad ve smyslu § 2 odst. 3 správního řádu je zásada ochrany dobré víry a princip právní jistoty, jež zahrnuje i princip víry ve správnost aktů veřejné moci. Ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu zakotvuje zásadu legitimního očekávání, jež zajišťuje předvídatelnost rozhodnutí a zabraňuje překvapivým rozhodnutím. Podle této zásady správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. V návaznosti na uvedené zásady § 73 odst. 2 správního řádu výslovně stanoví vázanost účastníků řízení i správních orgánů vydaným pravomocným rozhodnutím správního orgánu.
26. Rozhodnutím ze dne 11. 8. 2015 žalovaný zrušil rozhodnutí pozemkového úřadu o schválení návrhu pozemkových úprav pro závažná pochybení. Těmi byla dle odůvodnění rozhodnutí nejen absence dokumentace o předložení plánu společných zařízení k vyjádření dotčeným orgánům státní správy a dotčeným organizacím, absence plné moci zmocněnce jednoho z účastníků řízení a nesplnění povinnosti doplnit chybějící souhlasy vlastníků ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách, ale také neprojednání a neodsouhlasení upravovaného plánu společných zařízení zastupitelstvem města Dubá, tedy porušení § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách. Žalovaný ve zrušujícím rozhodnutí jednoznačně vyjádřil závěr, že poté co byl plán společných zařízení odsouhlasen zastupitelstvem, byly v něm po 24. 11. 2011 provedeny úpravy (žalovaný odkazoval na vyjádření některých organizací), a proto musí být znovu zastupitelstvem odsouhlasen. Soud zdůrazňuje, že ještě v průběhu kontrolního dne konaného dne 23. 6. 2016, kdy byl sbor zástupců seznámen s aktualizovaným plánem společných zařízení, se počítalo s předložením aktualizace plánu společných zařízení k odsouhlasení zastupitelstvu s tím, že poté bude vydáno rozhodnutí o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav.
27. Z tohoto pohledu se nutně jeví závěr žalovaného, že nebylo třeba znovu předložit plán společných zařízení k odsouhlasení zastupitelstvu, jako názorový obrat a žalobou napadené rozhodnutí jako překvapivé, vydané v rozporu se zásadou předvídatelnosti správních rozhodnutí. Na druhou stranu je třeba uvést, že pokud by byly závěry žalovaného prezentované v rozhodnutí ze dne 11. 8. 2015 nesprávné a z pohledu zákonnosti by neobstály, stěží by se jich mohl žalobce s úspěchem dovolávat před soudem. Nezákonné rozhodnutí totiž nemůže založit legitimní očekávání účastníka řízení v tom směru, že napříště bude ve skutkově a právně obdobném případě rozhodnuto shodně, jak předvídá § 2 odst. 4 správního řádu.

28. Jak bylo uvedeno shora, řízení o komplexních pozemkových úpravách bylo po 1. 1. 2013 vedeno podle zákona o pozemkových úpravách ve znění pozdějších předpisů. Proto pokud byl plán společných zařízení měněn, bylo třeba aplikovat § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách, podle něhož se i v případě změny plánu společných zařízení vyžaduje (po schválení, resp. seznámení se sborem zástupců) schválení zastupitelstvem obce. Důvodová zpráva k zákonu č. 513/2012 Sb. hovoří o nutnosti předložení jakékoli změny plánu společných zařízení ke schválení sboru zástupců a zastupitelstvu obce. Výklad žalovaného, že nebylo třeba plán společných zařízení znovu předložit zastupitelstvu ke schválení, neboť do něj nebyly zapracovány žádné zásadní změny, by mohl dle přesvědčení soudu obstát pouze v případě, že by se jednalo o nepatrné změny, víceméně technického rázu, které se vlastní podoby plánu společných zařízení a v důsledku toho ani návrhu nového uspořádání pozemků v podstatě nedotknou.
29. Z napadeného rozhodnutí žalovaného však nelze seznat, že by se jednalo o takový případ a že právě toto bylo příčinou změny předchozího závazného právního názoru žalovaného. Žalovaný důvody odklonu od svého předchozího názoru prezentovaného ve zrušujícím rozhodnutí vůbec nevyložil. V této části považuje soud napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Z napadeného rozhodnutí nelze seznat, jaké změny plánu společných zařízení byly po jeho odsouhlasení zastupitelstvem dne 24. 11. 2011 provedeny a z jakých důvodů je žalovaný nově považoval za tak nepodstatné, aby nebylo na místě změněný plán společných zařízení předložit k odsouhlasení zastupitelstvu v souladu s § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách. Žalovaný se nijak nevypořádal se svým předchozím zjištěním, že podle obsahu vyjádření některých dotčených orgánů státní správy byl plán společných zařízení podstatně upravován (čemuž by ostatně napovídal obsah souhlasného vyjádření Správy CHKO Jizerské hory ze dne 15. 6. 2012 vydaného k plánu společných zařízení podle předložené dokumentace ke komplexní pozemkové úpravě v k. ú. Dubá s datem vyhotovení zakázky 5/2012, stejně jako dokumentace Plán společných zařízení s datem květen 2012 a datem aktualizace březen 2013 a grafická část plánu společných zařízení s datem vyhotovení 2/2013). Z rozhodnutí není ani zřejmé, proč za dané situace považoval žalovaný za správné, že v souladu s § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách byl s aktualizovaným plánem společných zařízení ve dnech 8. 3. 2016 a 23. 6. 2016 seznámen sbor zástupců, ale již nebylo dle uvedeného ustanovení třeba schválení zastupitelstvem města Dubá. Přitom se jedná o dva navazující kroky, posouzení, resp. od 1. 1. 2013 schválení, s účinností od 1. 10. 2013 pak prokazatelné seznámení sboru zástupců s plánem společných zařízení a také jeho změnou, vždy předchází schválení plánu společných zařízení a jeho změny zastupitelstvem obce. Ani tento rozporný přístup k postupům vyžadovaným § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách žalovaný v napadeném rozhodnutí nevysvětlil. Rozhodnutí žalovaného považuje proto soud za nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
30. Zjištěná vada napadeného rozhodnutí nebránila soudu, aby se vypořádal s dalšími

procesními námitkami žalobce. Namítal-li žalobce, že § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách byl porušen tím, že sbor zástupců plán společných zařízení neodsouhlasil jednomyslně, neshledal soud námitku důvodnou. Skutečnost, že žalobce vždy uplatňoval výhrady vůči plánu společných zařízení, konkrétně proti cestám C3, C15 a C 39, a později i biokoridorům není sporná. V době, kdy byl plán společných zařízení poprvé sborem zástupců projednáván, tj. na podzim roku 2011, zákon o pozemkových úpravách v § 9 odst. 9 vyžadoval, aby byl před schválením zastupitelstvem obce posouzen sborem zástupců. Tomuto požadavku bylo dle názoru soudu vyhověno. Podle zápisu z jednání sboru zástupců a kontrolního dne 13. 10. 2011 byl sbor zástupců s plánem společných zařízení seznámen, plán společných zařízení byl sborem zástupců slovy zákona posouzen, což všichni jeho členové včetně žalobce stvrdili svými podpisy na grafické části. Ke dni 23. 6. 2016, kdy byl sbor zástupců seznámen s aktualizovaným plánem společných zařízení (poté, co do něj byly zapracovány i připomínky regionální dokumentační komise ze dne 15. 6. 2016), ustanovení § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách vyžadovalo, aby byl plán společných zařízení v případě změn schválen zastupitelstvem obce, předtím byl pozemkový úřad povinen s plánem společných zařízení, i v případě jeho změny, prokazatelně seznámit sbor zástupců. I tomuto zákonnému požadavku seznámení sboru s aktualizovaným plánem společných zařízení dne 23. 6. 2016 vyhovovalo. Zákon ani v jednom z případů nevyžadoval jednomyslné odsouhlasení všemi členy sboru zástupců, jak se toho žalobce dovolává.

31. Žalobce dále správním orgánům vytýkal, že ve spise se nenachází odsouhlasený návrh nového uspořádání pozemků, což je podle něj porušením § 9 odst. 20 zákona o pozemkových úpravách, přičemž zmiňoval, že on s novým uspořádáním pozemků dne 5. 8. 2014 i 17. 10. 2014 nesouhlasil.
32. Podle § 9 odst. 20 zákona o pozemkových úpravách, ve znění účinném od 1. 1. 2013, platí, že zpracovatel návrhu je povinen v průběhu jeho zpracovávání projednávat nové uspořádání pozemků s dotčenými vlastníky pozemků, svůj souhlas, případně nesouhlas, vlastníci potvrdí podpisem na soupisu nových pozemků.
33. V dokumentaci Komplexní pozemkové úpravy v k. ú. ■ se nacházejí doklady o projednání návrhu nového uspořádání pozemků (podepsané dne 6. 9. 2012 a dne 17. 10. 2012 i dne 14. 12. 2012 žalobcem). Protože se nedařilo dojednat návrh nového uspořádání pozemků mj. s žalobcem, bylo svoláno samostatné projednání, ale ani s přepracovaným návrhem žalobce při projednání dne 15. 1. 2013 a 19. 2. 2013 nesouhlasil. Ve spisové dokumentaci soud našel i doklad o uplatnění námitek proti vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav (podání ze dne 13. 5. 2013, označené jako odvolání), které byly projednány dne 5. 6. 2013. Nesouhlas s návrhem komplexních pozemkových úprav žalobce vyslovil i v dalším průběhu řízení, jak plyne z jeho podání ze dne 5. 8. 2014 a 17. 10. 2014. Z uvedeného má soud za prokázané, že pozemkový úřad v souladu s § 9 odst. 20 zákona o

pozemkových úpravách zajistil projednání návrhu komplexních pozemkových úprav s vlastníky dotčených úprav, přičemž žalobce s návrhem opakovaně vyslovil nesouhlas. Ovšem s takovou variantou ustanovení § 9 odst. 20 zákona o pozemkových úpravách počítá. Z uvedeného ustanovení, jehož porušení žalobce namítá, nelze dovozovat, že k dodržení zákonného postupu při komplexních pozemkových úpravách musí být každým vlastníkem dotčených pozemků udělen souhlas s novým uspořádáním pozemků. Námitku tak soud neshledal opodstatněnou. Lze doplnit, že další vadou, která vedla ke zrušení předchozího rozhodnutí pozemkového úřadu o schválení komplexních úprav, byla absence dokumentace prokazující souhlasy vlastníků pozemků s návrhem komplexních úprav dle § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách. Z napadených rozhodnutí přitom vyplývá, že vytýkanou vadu pozemkový úřad odstranil, v této souvislosti žalobce konkrétní výhrady neuplatnil.

34. Protože z napadeného rozhodnutí nelze seznat, zda byl skutečně dodržen zákonem předvídaný postup při schválení plánu společných zařízení jako podstatné fáze komplexních pozemkových úprav v k. ú. Dubá, nezabýval se již soud posouzením věcných výhrad žalobce ke konkrétní podobě plánu společných zařízení.

VI. Závěrečné posouzení a náklady řízení

35. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vady řízení a věc vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení žalovanému, v němž je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázán.
36. V dalším řízení bude povinností žalovaného vydat plně přezkoumatelné rozhodnutí. Za tím účelem musí žalovaný především posoudit, v čem spočívaly změny plánu společných zařízení po jeho schválení zastupitelstvem města Dubá dne 24. 11. 2011. Bude-li se chtít odchýlit od svých závazných závěrů ve zrušujícím rozhodnutí ze dne 11. 8. 2015, bude muset vysvětlit důvody pro svůj postup, tedy že buď předchozí rozhodnutí stálo na nesprávných zjištěních a z pohledu zákonnosti neobstojí, nebo že plán společných zařízení byl skutečně změněn pouze nepodstatným způsobem v intencích soudem nastíněného výkladu § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách.
37. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
38. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
39. Ve věci měl úspěch žalobce, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku 3 000 Kč. Dále jsou tvořeny odměnou právní zástupkyně za 2 úkony právní služby

ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]; náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč, celkem tedy 6 800 Kč. Náklady řízení jsou dále tvořeny částkou 1 428 Kč odpovídající 21 % sazbě daně z přidané hodnoty z odměny a příslušných náhrad v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. Náklady řízení celkem činí 11 228 Kč a soud uložil žalovanému, aby jejich náhradu zaplatil žalobci k rukám jeho právní zástupkyně v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 4. května 2018.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu